

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Komparativní analýza českého a italského soudnictví a příslušné právní terminologie

Diplomandka: Jana Houdková

Pracoviště: Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích

Vedoucí práce: JUDr. et Mgr. Ivo Petřů, Ph.D.

Rozsah: 44 stran vč. bibliografie

Diplomantka si v předkládané práci vytkla za cíl analyzovat a porovnat italský soudní systém se systémem českým a – v dosti obecné rovině – „zjistit, v které z těchto dvou zemí je soudní systém více komplikovaný nebo zda jsou tyto dva systémy podobné“ (s. 8, citováno vč. chybné interpunkce). Na základě sekundární literatury pak autorka synteticky popisuje historický vývoj a právní základ obou soudních systémů a podrobněji se zaměřuje na popis organizace soudů v obou zemích. Na závěr práce je zařazena stručná komparativní analýza soudních systémů (kap. 4, s. 32-35) a rozbor terminologie (kap. 5, s. 35-38) zaměřený na italské názvy jednotlivých typů italských soudů a jejich překlad do češtiny.

Kladně je třeba hodnotit práci s prameny, a to jak z hlediska výběru (tam, kde je třeba, jsou citovány primární prameny, tj. legislativa), tak z hlediska techniky citování. Diplomantka musela prostudovat příslušné právní prameny v italštině a jejich obsah náležitě interpretovala. Jako syntetický popis českého a italského soudního systému tedy předkládaná práce ob stojí se ctí. Mezi hlavní problematická místa patří především příliš obecně stanovené cíle: autorka si nevytkla podrobnější parametry či hlediska, na jejichž základě bude oba soudní systémy porovnávat. Samotná komparativní analýza proto postrádá strukturu a vyplývá z ní poněkud paradoxní závěr, že „soudnictví v Itálii je na první pohled komplikovanější než v České republice. Avšak pokud se na tyto dva systémy podíváme blíže, zjistíme, že více složitý systém má vlastně Česká republika“ (s. 40). Také kapitola o rozboru právní terminologie je velmi stručná a autorka explicitně neaplikovala popisovanou translatologickou teorii na překlad názvů jednotlivých soudů (u těch ostatně není ani zřejmé, zda jde o její návrhy, nebo o termíny převzaté z překladového slovníku).

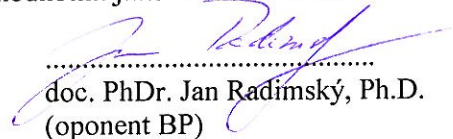
Pokud jde o detailní věcné připomínky:

- a) Do českého soudního systému zahrнула diplomantka i rozhodčí soudy, do italského však nikoli – proč? V popisu italského soudního systému některé specializované soudy chybí, např. *tribunali ecclesiastici*.
- b) Není zřejmé, proč by italský smírčí soudce musel mít zkoušku z advokacie – podle všeho půjde o chybnou interpretaci pramene (s. 24).
- c) Autorka neporovnává systematicky kompetence jednotlivých soudních institucí. Z komparativního pohledu by bylo na místě např. srovnání funkce italského Nejvyššího účetního dvora (*Corte dei conti*) a českého Nejvyššího kontrolního úřadu; ač se některé kompetence obou institucí překrývají, český NKÚ z kompetenčního hlediska nepatří mezi soudy, zatímco jeho italský protějšek ano.
- d) Z překladatelského hlediska je vážnou chybou uvádět jako překlad termínu *magistrato* pouze *soudce*, neboť tento italský termín označuje i *státní zástupce* (s. 37).

Po formální stránce práce splňuje náležité předpoklady, rušivé jsou některé pravopisné chyby v češtině (interpunkce, psaní velkých písmen).

Závěr:

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím jako **velmi dobrou**.

.....
doc. PhDr. Jan Radimský, Ph.D.
(oponent BP)

V Českých Budějovicích, dne 5. června 2012